

SNEŽNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE ILIRSKA BISTRICA

LETO V. ● ŠT. 5

MAJ 1966

CENA 0,50 N din

Poština plačana v gotovini

1. maj 1945 v Ilirski Bistrici

Bilo je proti koncu aprila 1945. Nemški vojaški stroj se je pod udarci zavezniških armad zviljal v poslednjih krčih. Okupatorjeve enote so se umikale pred zmagovito jugoslovansko armado in z njimi ali pred njimi izdajalci, ki so z orožjem služili sovražniku in se borili proti lastnemu ljudstvu. Med prvimi, ki so skozi našo dolino bežali proti zahodu, so bile ustaške skupine.

Dne 27. aprila 1945 so se na višinah okoli Bistrice že pojavile prve enote jugoslovanske armade. Nemci, četniki in nedičevci, ki so bili dotlej v Bistrici, so čez noč izginili. Z nepopisnim navdušenjem so bile vse hiše okrašene z zelenjem in v vetru so plapolale slovenske, jugoslovanske in zavezniške zastave.

Prišel je prvi maj. Kljub temu, da so divjale okrog Šapjana, Pasjaka, Jelšan in v Dletu hude borbe med nemškim korpusom, ki se je umikal iz Reke ter med enotami IV. armade, je bilo v Bistrici vse pripravljeno za praznovanje prvega maja. Na današnjem Titovem trgu so se zbirale množice prebivalcev mesta in okoliških vasi. Prihajale so povorke pionirjev, mladink in mladincev ter odraslih. Povsod zastave, razlegala se je partizanska pesem, vmes zvoki harmonik in vzklikanje brez konca in kraja. Pod ozelenelimi kostanji pred gasilskim domom je bil napravljen oder za nastopajoče in govornike. Trg je bil natrpan ljudstva do zadnjega kotička. Na hitrico pripravljeni pevski zbori so brez posebnih vaj odpeli nekaj partizanskih borbenih pesmi. Sledile so deklamacije, kratek skeč in nastopili so govorniki. Med domačimi govorniki sta bila tovariša Lado Petrič in Prosen Jože. Tovariš Prosen Jože še hrani osnutek za tedanji svoj govor. Med drugim je dejal:

»Vsako leto obhaja delovno ljudstvo vsega sveta svoj praznik, prvi maj — praznik dela in svobode.

POSNETKI S PROSLAVE 1. MAJA LETA 1945 V ILIRSKI BISTRICI

Obvestilo naročnikom in bralcem

Že v letošnji februarški številki smo sporočili našim naročnikom in bralcem, v kakšnih težavah se je znašel naš list glede nadaljnega izhajanja. Dva kolektivna naročnika, Lesonit in Topol, sta odpovedala naročnino za okrog 900 izvodov; tudi občinska skupščina ni v letošnjem proračunu predvidela za list nobene dotacije.

Uredniški odbor se zaveda svoje dolžnosti do bralcev in do skupnosti, vendar sam ne more v sedanjem položaju urediti zadeve tako, da bi list še nadalje izhajal.

S to številko se torej poslavljamo od vseh naročnikov in bralcev in se obenem zahvaljujemo vsem, ki so kakor koli sodelovali pri listu.

Uredništvo

Letošnji prvi maj je še posebno svečan in slavnosten. Praznujemo ga s podesetorjenim veseljem v srcu: zasijala nam je tako zaželena in toliko časa pričakovana svoboda. Uresničujejo se naše želje, naša upanja, izpolnjujejo se stoletne sanje naših prednikov. Slovenski narod stopa v zgodovino, da si strnjen in enoten ustvari boljšo bodočnost, da si v bratstvu vseh slovanskih narodov sam skuje svojo usodo.

Danes gre naša borba h koncu. Zajamčena nam je naša bodočnost, bodočnost vseh Slovencev od Gospe Svete pa do Trsta. Postavljajo se temelji naše nove domovine, federativne, resnično demokratične Jugoslavije.

Naj živi svobodna federativna demokratična Jugoslavija!

Naj živi naš vodja maršal Tito!

Naj živi združena enotna Slovenija!«

Takrat si pač nihče od udeležencev slavlja ni mislil, da bo vojna vihra še enkrat zajela Bistrico. Vendar se je tako zgodilo. Že 3. maja so prihajali s hrvaške strani civilni begunci, ki so se umikali pred močnimi nemškimi enotami. To je bil 97. nemški korpus, ki si je hotel izsiliti prehod skozi našo dolino proti Postojni. Tri dni je nato divjala borba v okolici mesta in v mestu, toda povsem obkoljeni sovražnik je moral dne 7. maja podpisati brezpogojno kapitulacijo. In zastave svobode so tedaj vnovič in za vedno zaplapolale po mestnih ulicah...

M.

Izredna konferenca SZDL občine Ilirska Bistrica

VI. KONGRES SZDL SLOVENIJE

»Osnovna moč socializma, njegov cilj in pot do njega, je uveljavljanje delovnih ljudi kot proizvajalcev in upravljalcev neposredno in v mednarodnem sodelovanju. Vsako obdobje boja za socializem daje tej temeljni usmeritvi socialističnih sil nov poudarek in drugačno obliko. Vendar je preizkus resnične socialistične usmerjenosti in tudi sam uspeh odvisen predvsem od tega, koliko in kako se znajo subjektivne napredne sile opreti na neposredne in dolgoročne interese človeka, koliko in kako mu znajo omogočiti, da se v celoti uveljavlja tako v velikih bojih kakor pri vsakdanjem delu. Ta ustvarjalna moč se uveljavlja nenehno, skozi težka nasprotja, toda vse krepkeje. Zato vera vanjo ni utopična, marveč na izkušnjah zgrajena zavest socialističnih revolucionarjev...«

(Povzetek iz referata tov. Vide Tomšič na VI. kongresu SZDL Slovenije dne 5. aprila 1966).

Občinska konferenca SZDL, ki je bila dne 24. 4. 1966, je predstavljala nadaljevanje VI. kongresa SZDL Slovenije prav po nadaljnjem razvijanju te misli, po razvijanju samoupravljanja delovnih ljudi na vseh področjih družbenega življenja in udejstvovanja občanov, povezanem s subjektivnimi silami, posebno z organizacijami SZDL.

Predsednik tov. Grilj Jože je prikazal v svojih uvodnih besedah pomen in veličino VI. kongresa SZDL Slovenije in ob analizi dela občinske skupščine ter njenih organov posebno poudaril, da mora SZDL, ki je nastala v narodnoosvobodilni borbi in v socialistični revoluciji kot prostovoljna demokratična zveza občanov, dejansko postati najširša opora družbenopolitične aktivnosti in samoupravljanja delovnih ljudi.

Konferenca, ki je imela delovni značaj, je povezovala v svojem sestavu delegate, člane SZDL, izvoljene v organe krajevne samouprave, v predstavniška telesa družbenopolitičnih skupnosti, v samoupravne organe delovnih organizacij, družbenih služb, v društvene samouprave ter člane KO SZDL in občinskih političnih organizacij.

V razpravi so delegati izoblikovali skupni delovni dogovor, ki obsega predvsem naslednje:

— načrtno dejavnost krajevne samouprave na osnovi srednjeročnega programiranja urbanizacije in komunalne ureditve ob upoštevanju dejanskih možnosti in sodelovanja občanov v komuni kot celoti;

— razvijanje dela na področju socialnega varstva, zdravstva, šolstva, kulture, športa in drugih področjih;

— uveljavljanje večje osebne in kolektivne odgovornosti vseh voljenih organov samouprave kot nosilcev gospodarskega in družbenega razvoja v reformnih prizadevanjih; povezovanje vseh proizvajalcev in občanov ob večji javnosti dela preko prožnejših oblik; boj proti oblikam forumskega dela, proti birokratskim in tehnokratskim izvajanjem družbenih nalog; razbremenitev posameznikov zaradi povečanja števila upravljalcev in samoupravljalcev.

Načela kadrovske politike, predvsem rotacije in reelekcije naj preučajo v sistemsko razreševanje družbenega dela in družbenih odnosov. Konferenca je opozorila na pravočasen pristop k volitvam odbornikov, na pomanjkljiva statutarna določila delovnih organizacij glede reelekcije vodilnih delovnih

mest v delovnih organizacijah in družbenih službah.

Obravnavano je bilo vprašanje metod in oblik dela organizacij SZDL; preko teh naj se ob večji angažiranosti vodstev od občine do krajevnih organizacij iščejo skupne rešitve.

Le tako bo organizacija postajala vse bolj ustrezna oblika povezovanja vseh, ki so in morajo biti dejanski nosilci socialistične demokracije.

V obravnavi so bila nakazana še druga vprašanja, ki bodo zajeta v skupni delovni program in posredovana vsem KO SZDL. Izredna konferenca, ki je bila tudi volilna

konferenca, je izvolila za delegata za VI. kongres SZDL Jugoslavije tov. ing. KOVAČA Ivana, vodjo tehnološkega oddelka v delovni organizaciji TOK Ilirska Bistrica.

V imenu organizacije in vseh občanov čestitamo tov. ing. Anici ZADEL, vodji razvojnega oddelka delovne organizacije Lesonit, ob njeni izvolitvi za članico Glavnega odbora SZDL Slovenije.

Delegati VI. kongresa Čeligoj Vojko, Godec Franc, Grilj Jože in Stadler Janko bodo po sklepu konference prinašali med članstvo SZDL nadaljnje naloge organizacije SZDL v občini Ilirska Bistrica.

Občinski odbor SZDL Ilirska Bistrica

POMOČ NARODOM INDIJE

Občinski odbor RK Ilirska Bistrica je organiziral ob sodelovanju ostalih družbenopolitičnih organizacij v občini široko akcijo za zbiranje denarnih sredstev za pomoč prizadetemu narodu Indije.

Krajevne organizacije SZDL, ZB, ZM, RKS, podmladka in mladine RK na šolah, delovne organizacije, zavodi in ustanove ter posamezniki so se v polni meri odzvali tej humani akciji.

Akcija za pomoč Indiji se je pričela 9. marca in je trajala do 15. aprila 1966. Do sedaj je bilo zbranih 3.100.920 starih din, vendar pa pričakujemo, da bo končna vsota zbranih sredstev za pomoč ogroženemu prebivalstvu Indije presegala sedanjno vsoto, saj pričakujemo prispevke še od nekaterih ustanov in organizacij.

K skupni vsoti, ki smo jo zbrali doslej, so prispevali:

	Starih din
Podjetja in ustanove	1.909.331
RK SZDL ZB	631.740
Osnovne šole	486.354
Posamezniki	773.500
Skupaj . . .	3.100.925

Posebno zahvalo za solidarnost in humanost do narodov Indije izrekamo:

Osnovnima šolama Knežak in Il. Bistrica, kjer so podmladkarji z učiteljskim kolektivom in tehničnim vodstvom pokazali veliko razumevanje in humanost.

Krajevnim organizacijam RK:

Bač, Pregarje, Podstenje, Podstenjšek in Mereče, Smrje, Gor. Bitnja, Ratečevo brdo, Hrušica, Kuteževo, Novokračine, D. Zemon.

Med posamezniki so se posebno izkazali: Božič Jožefa, G. Zemon, NN Ilirska Bistrica, Maraž Silvester, Il. Bistrica, dr. Pance Alojz, Ljubljana.

Delovnemu kolektivu tovarne TOK, TOPOL in TRANSPORT.

Občinski odbor RK Ilirska Bistrica se v imenu indijskega ljudstva zahvaljuje tudi vsem ostalim, ki so pokazali s svojimi prispevki sočutje do ogroženega ljudstva Indije.

Kako je s prosvetno-kulturno dejavnostjo v naši občini

26. aprila je bila letna konferenca občinske Zveze kulturno-prosvetnih organizacij občine Ilirska Bistrica. Na tej konferenci smo pregledali in kritično ocenili naše delo in uspehe v preteklem letu. Škoda je le to, da udeležba na konferenci ni bila taka, kot smo si jo želeli, da bi na njej res lahko pregledali naše delo, se pogovorili o skupnih problemih in težavah, izmenjali svoje izkušnje itd. in tudi razpravljali o bodočem delu na tem področju v naši občini.

Ta konference so se udeležili delegati iz prosvetnih društev: Dol. Zemon, Jelšane, Podgrad, Pregarje in Ilirska Bistrica. Manjkali pa so delegati s Knežaka, Bača, iz Kuteževega in Novokračin. Sprašujem se, kako to, da ta prosvetna društva niso poslala svojih delegatov? Ali se jim zdi to nepotrebno, ali pa so hotela pokazati, da so nedelavna?

Na to konferenco smo povabili tudi zastopnike političnih in družbenih organizacij, ki so le v zelo majhnem številu odzvali našemu vabilu.

Iz poročila, ki je prikazal stanje prosvetno-kulturne dejavnosti take, kakršna je, smo ugotovili, da je v občini 9 prosvetnih društev in sicer v Jelšanih, Novokračinah, Dol. Zemonu, Zabičah, Podgradu, Pregarjah, Knežaku, Baču in Ilirski Bistrici. Nekatera teh društev so samo še na papirju in že več let niso bili sklicani občni zbori. Pri društvih pa, ki vsaj za silo še delujejo, je posebno vprašanje vsebinska usmeritev dejavnosti.

Ugotavljamo namreč, da stare amaterske oblike (pevske zbori, dramske skupine) po vaseh izumirajo in da je nujno potrebno usmeriti vso dejavnost v nove oblike, to je v klube ali društvene centre. Ti sicer po terenu še obstajajo in delajo, nekateri boljše, drugi slabše, vendar njihovo delo ni načrtno in programsko. Njihova dejavnost je v glavnem usmerjena v gledanje televizijskih programov. Zato bi bilo nujno, da se delo vseh teh družbenih centrov in klubov, ki delajo v sklopu prosvetnih društev ali izven njih, uskla-

Poročilo je tudi prikazalo stanje dvoran za kulturne prireditve in poudarilo, da edino dvorana v Jelšanih odgovarja svojemu namenu. Ta dvorana je bila v celoti adaptirana pred dvema letoma, ko je društvo praznovalo 100. letnico obstoja. Postopoma bomo morali obnoviti vse dvorane. Seveda bo to delo posebno sedaj v času gospodarske reforme zelo težko in počasi napredovalo. Nujno bi bilo potrebno do konca urediti kulturni dom na Baču, ki ga uporablja tovarna »Javor« obrat Bač za svoje skladišče, in ga izročiti namenom, za katere je bil zidan. Pohvaliti pa je potrebno mladino iz Dol. Zemona kakor tudi PD; skupno s plesniki in drugimi prireditvami so zbrali 180.000 S din in denar uporabili za popravilo dvorane.

Pri širjenju prosvete in kulture v našem mestu imajo veliko vlogo tudi delavska univerza, matična knjižnica in glasbena šola.

Delavska univerza se je v zadnjem času usmerila na strokovno izobraževanje, ker je zanj najlažje našla finančno kritje, medtem ko je za splošno izobraževanje ter kulturno-estetsko vzgojo zmanjkalo denarnih sredstev.

Matična knjižnica bo lahko uspešno delovala le tedaj, če bo imela dovolj knjižnega fonda in dovolj potovalnih kovčkov s knjigami, ki jih bo pošiljala po vaseh.

Glasbena šola je razširila svoj delovni program tako, da je v svoj delovni plan vključila tudi učenje nekaterih drugih inštrumentov. Ta-

stop 25. maja ob dnevu mladosti, 4. junija pa bo skupno nastopal z ajdovskim zborom pri odkritju spomenika. V kratkem bo tudi pripravil samostojen koncert. Zbor misli nastopati tudi v drugih krajih in celo čez mejo v Italijo namerava ponesti našo slovensko pesem.

Občinska skupščina je za letošnje leto odobrila 4.500.000 S din. V kakšne namene bomo ta denarna sredstva uporabili, koliko bo dobilo posamezno društvo, koliko teh sredstev bo odpadlo na popravilo dvoran itd., o vsem tem naj bi že takoj na svojih prvih sejah razpravljali novo izvoljeni odbor.

Gospodarska in družbena reforma, ki je v teku, nujno tudi vodi k temu, da občani sami prispevajo

denar za dejavnost, za katero so zainteresirani. V sistemu samofinanciranja naj se torej odraža tudi interes ljudi za določeno vrsto kulturne dejavnosti. Občinski svet je v preteklem letu usmeril svojo dejavnost v priprave za proslavo prekomorskih brigad. Letos pa naj bi naša dejavnost dosegla višek ob odkritju spomenika v Ilirski Bistrici, ki bo 4. junija, in v izseljenskem pikniku, ki bo 4. julija. Tako vidimo, da je pred nami dosti dela.

Občinska zveza neposredno ureja gostovanje profesionalnih skupin na območju naše občine. Največkrat gostuje Goriško gledališče. Cena za gostovanje poklicnih skupin je čedalje višja. Razlika od pobrane vstopnine in cene gostovanja plača občinska ZKPOS.

Resno se moramo lotiti tudi vprašanja kadra, ker bomo v bodoče potrebovali čim več sposobnih organizatorjev in strokovnih kadrov z različnih področij kulturne dejavnosti.

Izvoljena sta bila nov upravni in nadzorni odbor, ki naj čimprej pristopita k svojemu delu.

Prvi maj 1945 v Ilirski Bistrici

8. maj mednarodni dan RK

Sekretariat CRK je na svoji seji predlagal, da bi Teden Rdečega križa izkoristili za pridobivanje novih članov in aktivizacijo članstva v vseh dejavnostih RK ter za dvig splošne higiene.

Ta predlog je sprejel tudi občinski odbor RK pri nas in si bo prizadeval, da ga bo izpolnil.

Poleg tega bomo v Tednu Rdečega križa priredili akademijo skupno s podmladkom in mladino RK ter članstvom.

V tednu RK bomo imeli tudi občni zbor podmladka in mladine RK, na katerem se bomo pomenili o dosedanjem delu in o nalogah v prihodnosti.

Želimo, da bi organizacija RK dosegla slehernega prebivalca naše občine in ga vključila v mednarodno prizadevanje za pomoč in humanost med ljudmi.

Občinski odbor RK
Ilirska Bistrica

di. Mnenja smo, da bodo klubi lahko uspešno nadomestili prosvetno društvo tam, kjer tega ni. Zaradi tega se kaže nujna potreba po vključitvi vseh klubov v programski in finančni okvir občinske zveze. Predvsem pa naj bi klub, ki ga misli ustanoviti mladina v Ilirski Bistrici, s svojim vzgledom, programom, predavanji itd. priskočiti na pomoč klubom po terenu. Zato naj se čimprej ustanovi odbor za klubsko dejavnost pri občinski zvezi KPO, ki naj takoj pristopi k svojemu delu.

ko sistematsko usposablja svoje učence za godbo na pihala, ki je mestu in občini prav tako potrebna, kakor vsaka druga kulturna skupina.

Zelo živahno in z velikim elanom je začel v Ilirski Bistrici vaditi tudi moški pevski zbor pod vodstvom tov. Alojza Boštjančiča. Ta ima vaje redno dvakrat tedensko. Naštudiral je že v enem letu samostojen program za Prešernovo proslavo, sodeloval pri proslavi 8. marca, sedaj se pripravlja za na-

Notranja organizacija našega gostinstva - poglaviten vzrok nizkih poslovnih rezultatov

Na začetku gostinske in turistične sezone že lahko ugotovimo, da prihaja v Bistrico malo gostov, zlasti pa sta slabo obiskana hotel »Zmaga« in restavracija »Soča«, ki predstavljata glavni del vseh zmogljivosti našega gostinskega podjetja »Soča«. Ker je še prezgodaj dati oceno, pa lahko podam le prognozo, da bo letos količinski promet v naših gostinskih obratih stagniral ali pa celo padel glede na lansko leto. Goste odbijajo visoke cene gostinskih uslug.

V ceni gostinske usluge se odraža poslovanje podjetja oz. produktivnost in ekonomičnost določenega gostinskega obrata. Cene so danes najvažnejši faktor, ki vpliva na promet gostinskih podjetij. Pri povprečnem domačem ali pa tujem gostu odloča cena, ali bo zapravil denar ali ne. Goste bo privlačilo tisto gostinsko podjetje, ki bo nudilo kvalitetne usluge po konkurenčnih cenah. Velik promet v gostinskem obratu pa je osnova za doseganje pozitivnih poslovnih rezultatov.

Danes je kompletna gospodarska situacija taka, da mora vsako podjetje gledati na to, da čimbolje izkoristi vse svoje kapacitete v prid konkurenčni ceni in veliki realizaciji blaga ali uslug. Minili so časi, ko je družba dajala sredstva tistim podjetjem, ki niso mogla sama živeti. Zato je jasno, da se mora danes vsaka poslovna enota postaviti pred dejstvo, ali dobro poslovati, ali pa zapreti vrata.

Gostinska podjetja je reforma postavila pred težko in odgovorno nalogo. Ta naloga je predvsem v izboljšanju kvalitete gostinskih uslug in doseganja konkurenčnih cen s težnjo, da se poveča promet in dohodek v gostinstvu. Vse to pa bo možno doseči le s povečano produktivnostjo dela. Naloga je težka in zahteva dobrega reševalca, to pomeni dobro vodstvo in kvaliteten kader.

Nuditi kvalitetne usluge pri konkurenčno nizkih cenah danes ni enostavno – ni lahek problem. Obenem pa je to nujnost, ki je prvi pogoj za obstanek. Današnji povprečni gost – turist, poslovni človek ali pa domačin ne nosi s seboj debele denarnice (razen izjem) in zato dobro premisli, kje in kaj bo kosil, popil itd. Skratka, stopil bo v tisti hotel ali restavracijo, ki mu bo za določeno vsoto denarja največ nudila. Iz tega izhaja, da bodo predraga gostinska podjetja v manj pomembnih turističnih krajih lahko mir-

no prazna čakala na goste. Taka usoda skoraj grozi tudi naši »Soči« glede na to, da je Bistrica povprečno slovensko mesto, da ni nobena turistična atrakcija. Večji del prometa v naših gostinskih obratih ustvarjajo prehodni gostje: turisti na poti k Jadrano, poslovni ljudje in precejšnji del tudi domačini.

Dobro vemo, da je od gostinstva veliko odvisen razvoj turizma v nekem kraju in da sta ti dve dejavnosti zelo tesno med seboj povezani. Turizem postaja vedno važnejša gospodarska panoga in zato tudi pomembna dejavnost v sleherni občini, kar z razvojem raznih uslužnostnih dejavnosti prispeva k povečanju narodnega dohodka neke skupnosti. Ko se govori o turističnem razvoju naše občine, je zato potrebno največ skrbí posvetiti ravno gostinstvu, ugotoviti njegove probleme in zahtevati od njega, da jih reši če le obstojajo zato objektivne možnosti. Skratka, poiskati je treba tiste skrite rezerve, o katerih se že precej časa govori. Take rezerve gotovo obstojajo in delno so že tudi odkrite.

Po tem uvodu preidemo na osnovni namen tega članka t. j. na kratko analizo poslovanja našega družbenega gostinstva, gostinskega podjetja »Soča«, ki ne dosega zadovoljivih poslovnih rezultatov. Razlog temu pa so visoke cene, ki povzročajo majhen promet; so pa seveda še drugi.

Gostinsko podjetje »Soča« je edino tovrstno podjetje v družbenem sektorju v naši občini. »Soča« združuje 5 obratov ali poslovnih enot: hotel »Zmaga«, restavracija »Soča«, kavarna »Turist« ter gostilni »Triglav« in »Kolodvor«. Družbeni sektor gostinstva ustvarja okoli polovico celotnega gostinskega prometa v naši občini (v letu 1965 50,5 %), ostalo polovico prometa pa odpade na privatno gostinstvo. Posamezni obrati podjetja »Soča« delajo v različnih pogojih in dosegajo različne poslovne uspehe. Od vseh petih obratov dosega največ prometa gostilna »Triglav« in sicer 1/3 od skupnega prometa podjetja. Najbolj rentabilna pa je gostilna »Kolodvor«. Ostali trije obrati so do sedaj poslovali negativno ali pa na meji rentabilnosti in sta njihovo pasivo krili »Kolodvor« in »Triglav«. Gostinsko podjetje »Soča« nudi relativno precej drage usluge, zlasti pa so se cene uslug povprečno zelo povečale ob gospodarski reformi, da je bilo možno kriti večje materialne

stroške in zahtevo po večjih osebnih dohodkih.

V primerjavi z letom 1964 so se cene gostinskih uslug v podjetju »Soča« dvignile povprečno od najmanj 18 % za vino do največ 52 % za brezalkoholne pijače (za žgane 46 %). V letu 1965 zasledimo stalen porast cen jedi, pijač in prenočišč. Od začetka do konca leta 1965 so cene porasle takole: za pivo 45 %, za vino 31 %, za žganje 35 %, za druge žgane pijače 35 %, za sadne in vita sokove 25 %, za ostale brezalkoholne pijače pa 19 %. Cene hrani so porasle nadpovprečno, kar se je vrednostni promet hrane leta 1965 v primerjavi z letom 1964 za 61 % predvsem na račun dviga cen ob reformi. Skupni vrednostni promet leta 1965 v primerjavi z letom 1964 je porasel za 30 %, medtem ko je količinski promet skoraj stagniral, padel je za pivo, vino in žganje, porasel pa za brezalkoholne pijače. Prenočitev v letu 1965 je bilo 6.756, kar je za 3 % manj kot v letu

da za uspešno delo dobijo tudi boljše plačilo. Za stimulans gostinskega kadra bi bilo zato nujno potrebno vpeljati obračun uspeha po posameznih obratih oz. ekonomskih enotah, kot se to že dalj časa prakticira v industrijskih podjetjih. Vsak obrat naj bi bil samostojna enota; čim več dohodka bi ustvaril, več bi ga lahko dobil med svoje zaposlene. S tem bi uveljavili princip nagrajevanja po delu, ki bi gotovo hitro pokazal pozitivne efekte: večja prizadevnost in izboljšanje kvalitete uslug nasploh, boljša postrežba itd. Odpadel bi občutek delavcev v uspešnih obratih, da delajo za tiste, ki nimajo dovolj prometa in se dolgočasijo. Gostje bi postali za natakraje bolj zanimivi, ker bi bili direktni vir njihovih osebnih dohodkov.

Sedaj je v naših restavracijah postrežba kaj žalostna. Natakarcina navadno privošči gostu le grobo vprašanje: »Kaj želite?« Ko izve, se brez besed obrne, brez besed postavi na mizo jed ali pijačo itd. Gost mora večkrat čakati na postrežbo, čeprav ni potrebno. To je tudi vzrok, da gre iz lokala nezadovoljen in da se mu drugič izogne, če se le da.

Drugi problem je kvalifikacijska struktura kadra. Ekonomskega problema podjetje nikoli ne bo rešilo s tem,

KADROVSKA KOMISIJA TOVARNE ORGANSKIH KISLIN ILIRSKA BISTRICA

RAZPISUJE

PROSTO DELOVNO MESTO KLEPARJA-VODOINŠTALATERJA

POGOJI: kvalifikacija in 3 leta prakse. Osební dohodek po pravilniku o delitvi OD. Prijave sprejema kadrovska služba TOK do vključno 15. maja 1966.

1964, povprečna cena v letu 1965 pa je bila 943 S din ali 38 % več kot leta 1964.

V podjetju je bilo leta 1965 43 zaposlenih, od katerih je več kot polovica nekvalificiranih, četrtina kvalificiranih, ostalo pa so polkvalificirani delavci. Ti ljudje so torej ustvarili skupno 220.749.000 S din prometa ali na posameznika 5.133.000 din. Osební dohodki zaposlenih v našem družbenem gostinstvu pa so bili občutno pod povprečjem v občini. Do reforme so dosegli povprečne osebne dohodke 46.000 S din, po reformi pa 50.300, medtem ko je bilo občinsko povprečje do reforme 58.385 S din ali 8 % več, po reformi pa 67.400 S din več ali za 15,3 %. To pomeni, da se je materialni položaj gostinskih delavcev po reformi relativno zelo poslabšal.

»Soča« ima v družbenem gostinstvu naše občine monopolni položaj, kar je eden izmed vzrokov, da do sedaj v podjetju še niso rešili kup važnih vprašanj, od katerih je neposredno in posredno odvisna uspešnost njihovega poslovanja. Eden od osnovnih nerešenih problemov je njihova notranja zakonodaja, zlasti pa še neprimeren in neizdelan sistem delitve dohodka in nagrajevanja. Glede na to, da posamezni obrati dosegajo različne rezultate, bi bilo nujno, da so zato delavci v njih različno deležni na dohodke. Načelno naj bi dobil vsak plačilo po delu. Vendar imajo v »Soči« še vedno zastarel sistem nagrajevanja po času enotno za vse obrate, če delajo uspešno ali pa ne. Tak sistem nagrajevanja je v nasprotju s sodobnim načelom, ker je nestimulativen in končno nepravilčen. Gotovo gre zasluga za dobro poslovanje nekega obrata tudi njegovim delavcem, ne pa samo ugodni lokaciji. Zato bi bilo potrebno,

da bo zaposlovalo več kot polovico nekvalificiranih delavcev, ki ne zahtevajo visokih osebnih dohodkov. Kvaliteten strokovni kader je gostinstvu nujno potreben, ker le ta lahko rešuje zahtevne naloge, ki se neprenehoma postavljajo pred gostinska podjetja. Predvsem pa še potrebno dobro vodstvo podjetja, ki bi bilo zmožno vpeljati sodobno notranjo organizacijo tako, da bi doseglo najnižje stroške.

Zelo važen faktor za ugodno počutje gostov so sanitarne naprave v gostinskem obratu. Ni dovolj, da napravimo nove naprave. Potrebno je redno vzdrževanje in čiščenje, ker sicer te naprave ne morejo služiti svojemu namenu. Na te stvari v »Soči« večkrat pozabijo.

Iz vsega navedenega izhaja, da se problemi navezujejo eden na drugega in da je težko odločiti, kje bodo začeli reševati. Kritična točka je sistem nagrajevanja, zato naj bi se najprej premaknili ravno na tem področju.

Brez dvoma bi s tem postavili »Sočo«, »Zmago« in »Turist« pred veliko vprašanje in nalogo, kaj ukreniti, da bi dosegli potreben promet in višje osebne dohodke, da bi torej postali rentabilni. Ker politika dviganja cen v današnji situaciji ne more rešiti problema rentabilnosti, je treba iskati rezerve v znižanju poslovnih stroškov, ki so odvisni v glavnem od notranje organizacije celotnega podjetja.

Po vsem tem kritičnem obravnavanju poslovanja našega gostinskega podjetja pa le ne moremo mimo premikov, ki jih opažamo zadnje čase. Pozitivne spremembe so bile izvršene posebno glede postrežbe in ureditve lokalov, kar je gotovo posledica kadrovskih sprememb v podjetju.

Anica Jovanović

POSNETKI S PROSLAVE 1. MAJA LETA 1945 V ILIRSKI BISTRICI

Balincarji — edini aktivni sindikalisti

Komisija za oddih in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu v Ilirski Bistrici je razpisala že tradicionalno tekmovanje balincarskih ekip oziroma ekip sindikalnih podružnic v počastitev delavskega praznika prvega maja.

Organizator, komisija, računa na udeležbo 16. ekip, ki bi tekmovala po Davis kup sistemu. Če take udeležbe ne bo, bo nujno sledil dogovor z ekipami na dan tekmovanja.

Komisija je predvidela tudi lepe nagrade za prve štiri plasirane ekipe.

V času, ko to pišemo, še ni prijav. O izidu tega sindikalnega tek-

Uspehi Tovarne organskih kislin ob prvem tromesečju

Doseženi rezultati gospodarjenja v prvem tromesečju so pokazali, da se je kolektiv Tovarne organskih kislin resno spoprijel s postavljenimi nalogami in da se zaveda obveznosti, ki jih predenj postavljajo novi gospodarski ukrepi.

Plan proizvodnje za prvo tromesečje je presežen za 13 %, čeprav je bil za večino izdelkov precej ostro postavljen. Vrednost proizvodnje v tem tromesečju znaša nekaj manj kot 6 milijonov novih dinarjev. Letni plan delovne organizacije je dosežen v višini 27 %. V primerjavi z istim razdobjem lani je proizvodnja porasla za 46 %. Posebno ugoden je bil porast proizvodnje v mesecu marcu, ko sta obrata citronske in vinske kisline dosegla najvišjo proizvodnjo, odkar obstojata. V obratu mlečne kisline je stekla poskusna proizvodnja novih kvalitet mlečne kisline, ki bodo realizirane v prihodnjih mesecih.

Zelo ugodno je porasla tudi vrednost fakturirane realizacije, ki je v tem tromesečju kar za 38 % nad planom in predstavlja 33 % letnega plana. Izvoz je v primerjavi z lanskoletnim za 90 % večji. Polovico celotnega izvoza predstavljajo kisline, ki jih v prvem tromesečju lani še nismo izvažali.

Povprečni osebni dohodki na zaposlenega znašajo v tem tromesečju 799,48 novih dinarjev in so v primerjavi z istim razdobjem lani za 50 % višji. Planirani osebni dohod-

ki so preseženi za 7 %, kar pomeni, da proizvodnja hitreje narašča nad planom (za 13 %), kot povprečni osebni dohodki na zaposlenega.

Pred prvomajskimi prazniki bo članom kolektiva razdeljeno nadomestilo za prevoz na dopuste (prispevek za K-15 v preteklih letih) in sicer v enakem znesku za člane kolektiva, v nekoliko nižjem znesku za svojce, ki niso zaposleni drugje, in za otroke.

Delovni kolektiv smatra, da je takšna razdelitev teh sredstev najbolj pravilna, ker prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi enako stane za vse koristnike, ne glede na to, koliko je kdo prispeval z višino svojih osebnih dohodkov pri oblikovanju teh sredstev. Z objavo K-15 v preteklih letih tudi ni bilo nikjer določeno, da se lahko tisti z najvišjimi osebnimi prejemki peljejo do Skopja, tisti z najnižjimi pa do Zagreba, ampak je vsakdo dobil samo eno objavo, ki jo je izkoristil po svoji volji. Delovni kolektiv je sprejel tudi kriterije za izkoriščanje nadomestil za dopuste v Moščenški dragi in na Sviščakih ali v ostalih letoviščarskih krajih.

-MP-

movanja bomo poročali v naslednji številki Snežnika, če bo izšla. To tekmovanje balincarjev je le začetek športnih akcij, ki jih je v svojem programu dela predvidela komisija za športno dejavnost pri občinskem svetu. Sledile bodo še strelske tekme, šahovske, odbojkar-ske in košarkarske. O vsem tem pa kdaj drugič.

Z OBČNEGA ZBORA SEKCIJE BALINARJEV PRI TVD PARTIZANU

Mnogo oboetov za prihodnost

Ob zadovoljivi prisotnosti članov je balinarska sekcija polagala ob-račun svojega dela za preteklo leto in sprejela program dela za prihodnost. Veliko kritičnih besed je bilo izrečenih na račun slabosti in veliko smernic je bilo podanih z nametom, da se balinarski šport otrese zakoreninjenih ozkosti in postane last večjega števila ljudi. Uspehi preteklega leta niso veliki. Kljub temu se je balinarska sekcija organizacijsko utrdila in povečala materialno osnovo. Kar je najvažnejše, pa je to, da je našla pravi ključ za večje uspehe: potreba po množičnosti, več discipline in smotr-nih treningov, več strokovnih razglabljanj in boljša selekcija, ka-dar se sestavlja tekmovalna ekipa.

Lepa značilnost letošnjega obč-nega zbora balinarjev je način iska-nja poti do uspehov v navidezno drobnih problemih. V resnici pa menijo ti drobni problemi celoto, brez katere ni uspehov.

Klub ima na voljo igrišča ob že-leznici, na Vidmu in pri domu Mi-lice. Vzdrževanje teh igrišč je po organizacijski plati prevzel gospo-dar. Centralno mesto, kjer naj bi se igralci shajali, je igrišče ob že-leznici; tam je tudi klubski pro-stor. Na vse to se navezujejo vprašanja organizacije, treningov, sistem obveščanja, sestava programov tek-movanj za prvenstvo Primorske in Slovenije, še nadaljnje urejanje klubske sobe itd.

Po organizacijski plati je sekcija balinarjev razdeljena na dva klu-ba: Snežnik in Železničar.

V obeh klubih je do sedaj včla-njenih okrog 40 igralcev, vendar pričakuje novi odbor, da se bodo pridružili še drugi člani, zlasti mlaj-ši igralci iz mesta in okoliških vasi.

Delo vseh klubov bo koordiniral centralni odbor, katerega predsed-nik je ponovno Jenko Rudi.

Tekmovalna sezona je pred vrati. Najprej bodo igralci startali za občinsko sindikalno prvenstvo v nedeljo dne 1. maja, s čimer bo tudi počaščen delavski praznik.

Kolač

Najstarejši ljudje našega mesta zatrjujejo, da je ta navada zelo, zelo stara in pravzaprav nihče ne ve, kam sodi njen začetek. »Vedno je bilo tako,« pravi starejši Bi-stričan.

»Punca je dala kolač, fant pa ,solde' za pijačo.«

Škoda, da ta lepa navada počasi izumira. Le tu pa tam se sliši, da dekle vabi na kolač. Navadno ob-vesti najbližja dva soseda, da pri-deta z ostalimi fanti nekaj večerov pred poroko na njen dom. Prvi so-sed dobi kolač, drugemu pa da fant odkupnino za nevesto. Meščane ta večer privabi na okna prešerno vri-skanje in petje bistriških fantov, ki nosijo kolač po ulicah in ga nazad-nje zalijejo z dobro kapljico v eni bistriških gostiln. Večkrat se je zgodilo, da so fantje tistim dekletom, ki niso dale kolača, mijavkali in razbijali s starimi škatlami pod oknom, ker so žalile fantovsko čast in pozabile staro ženitovanjsko na-vado.

Kolači so čedalje bolj redki, ven-dar predstavljajo prijetno doživet-je za mladoporočena in bistriške fante, obenem pa dokazujejo, da se ta lepa navada ne bi smela izroditi tako kot so se že izrodili številni drugi običaji.

Danilo G.

Hrušičanje pridno delajo

To pomlad je bila vaška pot, ki gre od glavne ceste skozi Hrušico in nazaj do ceste, popolnoma uniče-na in bi bila več prevozna. Na po-budo krajevne in mladinske organi-zacije v Hrušici so vaščani sklenili, da pristopijo k popravilu.

Sklepa so se držali vsi, saj so za-čeli z delom takoj v drugi polovici februarja. Delalo je staro in mlado. Popravili so pot, dolgo 2 km.

Da nam bo slika jasnejša, po-glejmo trud vaščanov, prikazan v številkah.

Udeležba prebivalcev je bila 98 odstotna. To je pa že veliko, poseb-no glede na to, da sta ponekod v hiši samo po dva člana in še to stara. Opravljenih je bilo 6336 de-lovnih ur in navoženega 630 m³ ka-menja ter 90 do 95 m³ ostalega ma-teriala. Pot se je do danes že dobro zgladila, vendar bi potrebovali, če bi jo hoteli dobro urediti, še več gramoza.

Prebivalci so pričakovali, da bo na pomoč priskočilo komunalno podjetje, toda ta želja se ni uresni-čila. Na sestanku so se tudi zedinili, da bodo sami popravili razpadajočo šolo in pokopališče. Toda predhod-no bi moral pregledati to strokov-njak in dati nekaj praktičnih na-potkov, kako in kje je treba začeti popravljati. Zaposili so občino, da bi poslala v vas gradbenega tehni-ka, toda do danes še ni odziva. Čas teče, šola pa z vsakim dnem bolj razpada.

ILIRSKA BISTRICA

4. JULIJ 1966

Občni zbor planinskega društva

Prejšnjo soboto smo prisostvovali letnemu občnemu zboru bistriškega planinskega društva, ki je po dveh letih pregledalo uspehe svojega dela. Zakaj le uspehe? Zato, ker je njihovo delo vsekoli le uspešno, polno skrbi za rast objektov, ki kljub vsemu ne rastejo tako hitro, kot rastejo potrebe po takih objektih, saj si naši delovni ljudje čedalje bolj želijo takih domov in koč, kjer lahko v miru prežive dan ali dva.

Vse diskusije in poročila so ugotavljali premajhno povezanost vseh za to zainteresiranih činiteljev v občini in v zvezi s tem tudi precej skromna sredstva, ki jih imajo planinci na razpolago za gradnjo doma na Sviščakih. Kljub temu se bodo letos še posebno trudili, da bi na vsak način dokončali kočico na Sviščakih in tako proslavili petindvajsetletnico ustanovitve OF.

Posebno skrb bodo po zaključkih občnega zbora posvetili vzgoji mladih planincev in smučarjev, za kar bodo prav z dograjeno kočico dani vsaj skromni pogoji za zimski šport pri nas.

Poročilo je bilo zelo obsežno in pozitivno, vendar posvečalo premalo pozornosti svojemu članstvu prav na račun gradenj. O tem je občni zbor izrekel svoje mnenje in bo naloga novega upravnega odbora društva, prav v iskanju pravih rešitev na tem polju dela.

Članom, predvsem mladini, bodo morali letos organizirati več izletov in tako dopolniti svoj program dela, ki je večidel delaven. Beseda je bila tudi o sodelovanju s turističnim društvom in upam, da bo letos boljše in plodnejše kot doslej, saj si ne moremo zamisliti razvoja turizma v naši komuni brez sodelovanja prav teh dveh organizacij, če jima prištevamo še tabornike, ki bodo prav letos odigrali veliko vlogo bodisi pri delih na Sviščakih, bodisi pri urejanju drugih planinskih in turističnih dejavnosti kot postavljanja markacij, smerokazov in podobno.

Na koncu je izrekel občni zbor priznanje večletnemu predsedniku tov. Dragu Karolinu s tem, da ga je ponovno izbral za predsednika. Tudi mi želimo našim planincem še mnogo uspehov v nadaljnjih letih.

Delo in dobra volja — to je najbolje!

Tako je povedal Lojze Kojanec, zastopnik DOZ, ko sem ga srečal med njegovim običajnim obhodu po mestu. »Človek mora vedno nekaj delati, dokler je živ, saj delo je življenje. Moram še kaj delati, ker pokojnina ne zadošča, upokojil sem se pred več leti in mi starejši upokojenci smo nekoliko, ali bolje rečeno, precej prizadeti. Pa sem vseeno dobre volje, samo da je zdravje; let je že 68, pa še se da uloviti kak dinar za približek k pokojnini.«

Pravil je oficirski kurz in tako postal praporščak. Bil je s 97. pešpolkom zajet v Rusiji in se po vojski vrnil v domovino. Zelel je postati odpravnik vlakov ali prometnik, pa ga italijanske oblasti niso marale, češ da je boljševik. Tako je dobil zaposlitev v Ilirski Bistrici v lesni industriji. Bil je manipulirant in vodja skupin vse do upokojitve. Tudi med NOB je Lojze Kojanec pomagal in sodeloval po svoji moči pri osvobodilnem gibanju.

Lojze in njegova soproga sta v tistem času storila zelo lepo humano dejanje.

Italijanska okupacija Slovenije leta 1941 je marsikateri družini prizadejala toliko zla in hudega, da si je danes to težko predstavljati. Cele družine so bile internirane, matere, žene, dekleta in moški, ki niso o pravem času odšli v partizane ali v ilegalo. Zaporji so bili nabiti, srečljali so rodoljube in talce. Že leta 1941 sta Lojze in njegova soproga vzela k sebi siroti internirancev in odgnanih staršev, 10-letno Olgo Turk iz Celra in nekoliko kasneje še Anico iz Osolnice na Dolenjskem. Obe dekleti sta odrasli pri Kojancevih. Obe sta končali osnovno šolo v Ilirski Bistrici, Anico je celo šolal na gostinski šoli. Obe dekleti sta danes poročeni in se vedno radi spominjata svojih dobrihnikov. Najmanj enkrat letno prideta na obisk.

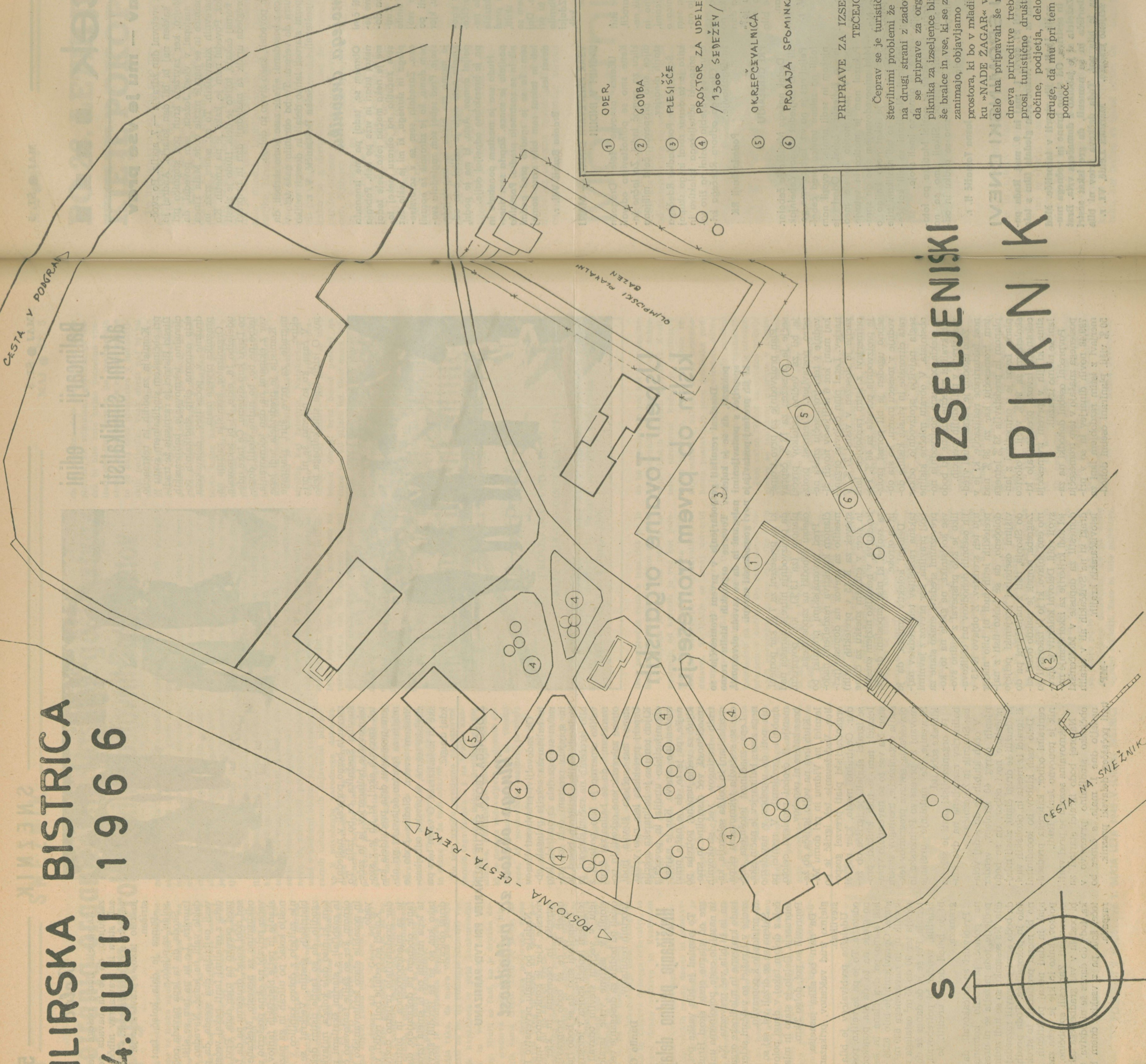
»Srečna in zadovoljna sva, da sva lahko dvema deklicama pomagala v najhujših časih«, pravita.

Lojzetu sem želel še mnogo srečnih in zdravih let, enako tudi njegovim tovarišici.

JŽ

Prehojena pot Lojzeta Kojanca ni bila ravno najlepša. Rodil se je na Reki in še ni dovršil srednje šole, ko je moral v avstro-ogrsko armado, v prvo svetovno vojno. Na-

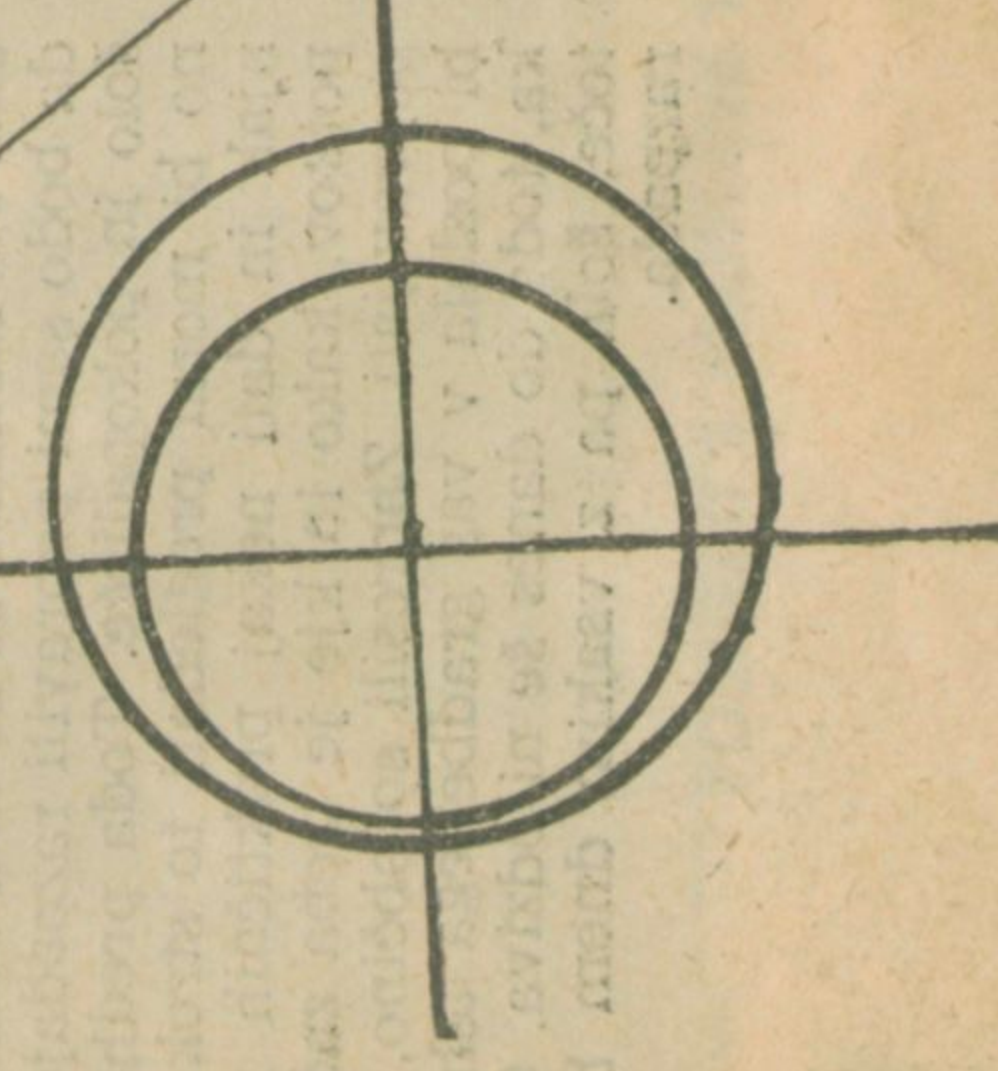

- 1 ODER
- 2 GOBA
- 3 PLESIŠČE
- 4 PROSTOR ZA UDELEŽENCE PIKNIKA / 1300 SEDEŽEV
- 5 OKREPČIVALNICA
- 6 PRODAJA SPOMINKOV

PRIPRAVE ZA IZSELJENIŠKI PIKNIK TEČEJO

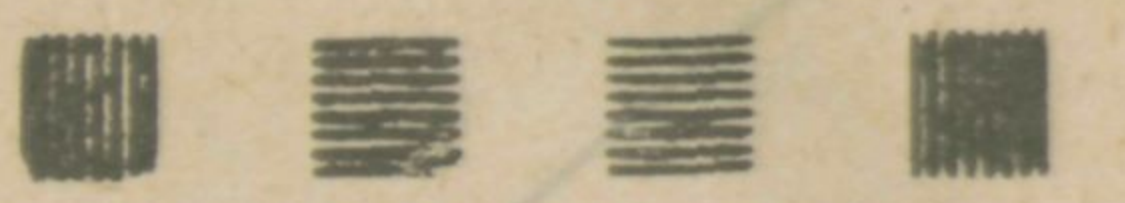
Čeprav se je turistično društvo srečalo s številnimi problemi že v začetku leta, lahko na drugi strani z zadovoljstvom ugotovimo, da se priprave za organizacijo in izvedbo piknika za izseljence bližajo h koncu. Za naše bralce in vse, ki se za to veliko prireditve zanimajo, objavljamo skico prireditvenega prostora, ki bo v mladinskem športnem parku »NADE ŽAGAR« v Ilirski Bistrici. Ker delo na pripravah še ni končano in bo do dneva prireditve treba še veliko urediti, prosimo turistično društvo vse prebivalstvo občine, podjetja, delovne organizacije in druge, da mu pri tem nudijo vso potrebno pomoč.

IZSELJENIŠKI PIKNIK

pionirski kotiček

V srcih nam boš živel večno

»Mama, mi boš dala jutri sto dinarjev?« je vprašala moja punčka, ko je prišla včeraj iz šole.

»Že spet! Za kaj pa zdaj?« rečem in pomislim, koliko stane ta šola.

»Tovarišica je rekla, da bomo odkupili rojstno hišo pesnika Simona Gregorčiča. Hišo bodo preuredili v muzej, v katerem bodo zbrani predmeti, ki jih je rabil v življenju in stvari, ki nas spominjajo na pesnika naših gora, Soče in Goriške«, mi je zavzeto razlagala, ko je opazila nejevoljo v mojih očeh.

»Seveda boš prispevala za odkup in preureditev rojstne hiše goriškega slavčka. Vidiš, to je bil naš pesnik. Ko smo bili mi mladi, je na Primorskem Gregorčič veljal za največjega pesnika, čeprav smo poznali tudi Prešerna in Cankarja.«

Tak, vendar bodo že enkrat pesnikov rojstni dom spremenili v spominski muzej, si mislim, ko je dekletce odšlo. Seveda letos slavimo šestdeset letnico njegove smrti. Takrat so ga odpeljali iz Gorice »nazaj v planinski raj« na samotni griček nad Libušnjami. Od tu je čudovit razgled čez najlepši del Soške doline. Nad Libušnjami, na pobočju Krna pa čepi kakor bela golobica Vrsno, pesnikova rojstna vas. Na

njegovem nagrobnem spomeniku simbolizira Naš čolnič mlad krmar v borbi z razpenjenimi valovi.

Gregorčičev pesniški izraz je bil tesno povezan z našo usodo. Čeprav takrat še nismo doumeli izraza njegovih osebnih doživetij, smo čutili, da mu je pesem privrela iz srca. Le kdo je takrat vedel za oster napad nanj, zaradi pesmi Človeka nikar, ki je pesnika tako strl.

Izredna mehkoba, nežnost in melodičnost Gregorčičevih pesmi je prevevala slehernega izmed nas, Pesem Soči se nam je zarila globoko v srce, spoznali smo jo, ko smo jo najbolj potrebovali.

Katero dekliško srce še ni v upu in strahu ponavljalo »a njega ni«, refren pesmi Rože je na vrtu plela? Ko še nismo poznale pravega pomena pesmi Imela je vrtec, smo se čudile ker so jo naše matere odklanjale. In še zdaj vidim fante, ki so »proti vasi šli«.

V razmišljanju, me je zmotila hčerka, ki se je vrnila v hišo. »Ali poznaš katero Gregorčičevo pesem?« jo vprašam.

»Prav danes smo se učili njegovega Veselega pastirja«, reče in jo začne peti. Nehote sem začela z njo peti in peli sva, peli.

Moj očka pripoveduje

Bliža se 25-letnica ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Prosila sem očka, naj mi pove enega iz svojih spominov. Takole je začel:

Tovarišica Tatjana je poučevala v mladih letih na Mislečah — majhni vasi v Brkinih. Ker je bila vas oddaljena od glavne ceste, so partizani radi zahajali tjakaj. V šoli so tudi večkrat obiskali tovarišico in otroke. Ko je Tatjana spoznala partizane, se je odločila, da ne bo več poučevala. Učiti je namreč morala naše otroke v italijanskem jeziku. Sklenila je, da se priključi četni, ki se je borila na tem ozemlju.

Tatjana je bila med borci zelo priljubljena bolničarka. Bodrila jih je in delila z njimi veselje, žalost in strah. Bila je vedno vedra in dobre volje.

13. marca 1943 so v zgodnjih jutranjih urah obkolili italijanski fašisti partizanski tabor, ki je bil v bližini Kozjan in Tater. Bilo jih je okoli

deset tisoč, partizanov pa le šestnajst. Obkoljeni četni ni preostalo drugega, kot da se začne počasi prebijati skozi obroč. Očka, ki je bil tedaj komandir čete, je dal povelje: »Na juriš!« Tatjana mu je sledila in je v težkem boju padla za lepše življenje nas vseh. Tatjane se vedno radi vsi spominjajo, posebno pa mi, njeni soborci.

Očka je utihnil in verjetno premišljeval o Tatjani.

Branka Dolgan VI. r.

NAŠ VRT

Na vrtu je najprej dedek popravil ograjo. Oče je očistil vrt kamenja in suhljadi. Jaz sem suhljad zažgal. Ko jo suhljad pogorela, sva z očetom na isto mesto pripeljala gnoj. Potem sem prinesel dedku lopato. Začel je kopati, jaz pa sem trosil gnoj v brazde. Ko je bil vrt prekopan, je babica poravnala gredice in jih posejala. Vsejala je semena zelenjave in cvetic.

Matiček Valenčič II. r.

UREJAMO ŠOLSKI VRT

Svet okrog naše šole se je prebudil iz dolgoletnega spanja. Preurejamo ga v vrt.

Tistega dne, ko smo se učenci usuli iz šole ter prijeli za lopate in krampe, je zapuščeno zemljišče oživel.

Najprej smo začeli ravnati svet. Odvečno zemljo smo zvozili na konec vrta. Na pomoč so nam priskočili vojaki iz bližnjih vojašnic. Pripeljali so visoko vitko brezo. Previdno so jo položili v izkopano jamo in korenine zasuli z zemljo in gnojem. Tam, kjer je zemlja slabša, so vsadili skupino borovcev. Ti si bodo s svojimi koreninami že poiskali potrebno hrano. Tudi dve lipi bosta krasili naš vrt. Ob poti smo vsadili mnogo okrasnega grmičevja in vrtnic.

Ko bomo poleti posejali med drevjem nežno travico, bo okolica naše šole zares lepa.

Naredili smo tlakovano pot, ki bo vodila mimo igrišča na cesto. Vojaki so pridno odvažali zemljo na nasip.

Med poukom mi včasih uide pogled skozi okno. Sliši se ropot lopat in krampov. Vihtijo jih moji součenci in obenem neutrudno nakladajo zemljo v samokolnice.

Igor Muševič, V. r.

Kdor je zdrav — mu je vse prav

Tako bi lahko rekli na svetovni dan zdravja — 7. aprila. Po zvočniku smo poslušali igrice, kakšen naj bi bil dan šolarja. Andrej je zatožil Toneta, Majo in Mojco, ker zavržejo kruh pod stopnico pri šolski omari. Jaz, ki sem nastopal v vlogi Jožeta, sem povedal, da Andrej steče razgret v kopalnico in se napije mrzle vode. Mala Tina je pripovedovala o treh naravnih zdravnikih. To so: sonce, zrak in voda. Blaž je doma iz Preloži. Povedal nam je, kako je na kmetih. Ko pride iz šole domov, ga že komaj čakajo, toliko je dela. Hudo je zlasti poleti. Po večerji se uči, pregleda urnik za naslednji dan in pripravi torbo.

Nastopili so še drugi in povedali, kako živijo in delajo.

Marko je zaključil igrice z besedami: »Vsak zase bomo skrbeli, da bomo pravilno živeli od jutra do večera. To bo ohranilo naše telo v polni moči in bomo še v pozni starosti lahko delali in dosegli veliko več kot drugi, ki tega niso upoštevali.«

Saško Boštjančič, V. r.

List iz mojega dnevnika

Na nebu so se zbrali gosti črni oblaki in pošiljali svoje ognjene jezikke sem ter tja. Bila sem sama doma in nisem vedela kaj početi. Čutila sem v sebi neko tesnobo. Šinilo mi je na misel, da bi brala svoj dnevnik. Ko sem začela listati po njem, sem se ustavila na mestu, kjer je bil opisan tale dogodek:

Šla sem s prijateljico Irma v trgovino v Trnovo. Šli sva po Gregorčičevi cesti. Po poti naju je zateklo neurje. Sikale so strele in se kazale iz črnih oblakov. Svoj strah pred ognjenimi jeziki sem hotela skriti, toda ni bilo mogoče. Obrnila sem se k Irmi in rekla: »Strah me je. Daj pojdi sama počakala te bom tu pri teti!« Irma mi je pritrdila. Obrnila sem se in stopila na cesto. Zdajci pa zaslišim presunljiv Irmin krik.

BRATČEV ROJSTNI DAN

13. aprila je imel moj bratec štiri leta. Že mnogo prej mi je naročil, da mu moram za njegov praznik nekaj kupiti. Šla sem v knjigarno in zbirala med slikanimi povesticami. Odločila sem se za lepo slikanico o Koromandiji in jo kupila. Doma sem jo shranila v omaro, da bi mu jo naslednji dan poklonila.

Pisala sem domačo nalogo, ko sem opazila, da brat nekaj stika po omari. Kar naenkrat privleče na dan slikanico in vzklikne: »Čigava je?« Ni bilo druge pomoči kot da sem mu jo dala in povedala, da je bila namenjena njemu za rojstni dan.

Bratec je bil slikanice presrečen.

Jadranka Vrh V. r.

BIL SEM ZVONČEK

Učenci iz Zarečja so prinesli v šolo zvončke. Dobili smo vsak enega. Zamislili smo si, da smo sami postali zvončki. Nato smo pisali nalogo. Naslov naloge je bil: Zvonček pripoveduje.

Jaz sem pisal, kako se je prebil sončni žarek skozi špranjo mojih vrat. Prikukal sem iz zemlje. Začuden sem odprl oči. Pogledal sem okoli sebe. Zagledal sem mnogo bratcev in sestrice vijolic.

Egon Klun II. r.

Obrnem se, tedaj pa me iznenada nekaj udari in vrže po tleh. Pobrala me je neka močna roka. Šele tedaj sem začutila na obrazu nekaj toplega in slanega, ki mi je teklo čez oko. Zavedala sem se v zdravstvenem domu, ko je zdravnik že opravil svoje. Pred seboj sem zagledala svojo mamo vso blede in trepetajočo. Kmalu nato naju je rešilni avto odpeljal domov. Avto, ki me je podrl, pa je brezskrbno odpeljal dalje.

Huda ura je medtem ponehala in posijalo je sonce. Zaprla sem dnevnik in se zastrmela predse. Pomislila sem: To se je zgodilo pred petimi leti in takrat sem bila stara komaj devet let.

Branka Barbiš VIII. r.

VSAK PRISPEVANI DINAR — MANJ LAČNIH V INDIJI

Učenci osnovne šole Dragotin Kette smo se polnoštevilno odzvali klicu za pomoč Indiji. Za lačne indijce smo prispevali četrto milijono starih dinarjev.

Šolski odbor Podmladka Rdečega križa je ta denar zbral in ga skupaj s prispevki učiteljskega kolektiva in tehničnega osebja poslal na žiro račun Glavnega odbora Rdečega križa Jugoslavije.

Podmladkarji RK

PRI ČEBELARJU

Dedek našega Matička je čebelar. Šli smo pogledat njegov čebeljak. Peljal nas je na vrt. Torbice smo položili na zeleno travico pred čebelnjakom in sedli nanje. Govoril nam je o življenju čebel. Odprl je panj. V panj nosijo čebele med. Pokazal nam je matico in satovje. Med pripovedovanjem smo ga spraševali. Šel je iskat neko knjigo o čebelah. V njej so bili naslikani trije čebelarji. Naslikani so bili kot čebele, le glave so imeli svoje.

Dedek je poslal Matička po fotoaparat. Slikali smo se na vrtu. Zahvalili smo se dedku in odšli domov.

Jasna Tomažič II. r.

SPET SO TU SPOMINSKI DNEVI

V kratkem smo praznovali 27. april, 1. maj in 9. maj. Rada poslušam in berem o dogodkih iz NOB. Nekoč sem gledala film s tole vsebino:

Nemci so ujeli nekaj naših ljudi in jih zaprli v taborišče. Med njimi sta bila tudi bratec in sestra. Od slabe hrane in večnega mučenja je sestra zbolela. Zaželela si je jabolko z domačega vrta. Brat je skrivoma zbežal iz taborišča in se namenil, da gre iskat sestri jabolko. Težka in nevarna je bila pot. Toda dečkova žrtev ni bila zaman. Prinesel je sestrici željeno jabolko. Marinka Lenič, VI. r.

PO 23. LETIH JE KONČNO ZVEDELA, KJE JE POKOPANA NJENA HČERKA

Po italijanskem razpadu smo meseca decembra 1943 v štabu I. bataljona Istrskega odreda dobili obvestilo, da se nahaja v vasi Rodik pri Kozini skupina okoli 20 žena in deklet, ki so se srečno vrnila iz italijanske internacije. Odredili smo skupino borcev, da so šli v Rodik iskat interniranke. Med njimi je bilo nekaj starejših, pa tudi zelo mladih. Ljubljankinje, Dolenjke, Hrvatice in dve Črnogorki.

V štabu bataljona so izrazile željo, da bi jim preko kurirskih postaj omogočili, da pridejo domov, ali pa vsaj v bližino, da bi zvedele, kako je z domačini, ker niso že par let ničesar zvedele o usodi svojcev. Njihova želja je bila sprejeta in v kratkem so v spremstvu zapustile Brkine in odšle čez Snežniške gozdove, Mašun, Leskovo dolino in dalje v Loško dolino in naprej. Usoda vseh teh žena in deklet mi ni znana.

Mladi Črnogorki, Draganović Dragica in Mičunović Ljubica se nista odločili za dolgo pot v Črno goro; bilo bi preveč tvegano. Odločili sta se, da ostaneta v naši enoti. Bili sta politični delegatki v vodu in istočasno še bolničarki. Kmalu sta se znašli v slovenski enoti in postali hrabri borki, politični delavki in dobri bolničarki. Dragica je bila zelo krepka in je med pohodi pomagala utrujenim borcem nositi mitraljez oziroma municijo. Ljubica je bila šibkejša, vendar zdrava

in pogumna. Hoteli sta se boriti s slovenskimi partizani in na Slovenskem pričakati svobodo. Žal se Ljubici želje niso izpolnile. Padla je skupaj s 16 borci na Stari Sušici blizu Pivke dne 12. marca 1944. Skupaj z ostalimi je bila pokopana na Ostrožnem brdu v Brkinih. Dragica je bila ranjena v hrbet, kar sedem drobcev mine je dobila. Osebnost mi je pomagala iz zasede, ker sem bil ranjen v nogo. Morala je ostati v partizanski bolnišnici »Zalešje« zaradi težkih ran. Kasneje je bila z ostalimi ranjenci prenešena v druge bolnišnice na osvobojenem ozemlju.

Svojci so nekatere borce po vojski, nekateri pa še prej prekopali in jih odpeljali v domači kraj. Za vse druge, katerih domovi nam niso bili znani, niti svojci, je občinski odbor ZB Ilirska Bistrica organiziral prekop v celi občini. Ostanki neznanih in nekaterih znanih borcev, ki nimajo več svojcev, so bili prenešeni v skupno grobnico v Ilirsko Bistrico. Med temi neznanimi je bila tudi Ljubica Mičunović. Po čudnem naključju je zvedela mati Ljubice, da je njena hčerka pokopana na Ostrožnem brdu in se je s prošnjo obrnila na občinsko združenje borcev NOV v Ilirski Bistrici.

Občinski odbor ZB Ilirska Bistrica je materi pokojne Ljubice odgovoril in jo povabil, da se udeleži odkritja spomenika padlim borcem in skupne grobnice 230 borcev raz-

nih narodnosti, med katerimi je tudi Ljubica Mičunović. Posebej sem še mater pokojne Ljubice povabil, naj pride že dan poprej kot moj gost, da ji bom povedal podrobnosti o smrti njene hčerke; borila se je namreč v bataljonu, v katerem sem bil takrat komisar. Mati

pokojne Ljubice je takoj na pismo odgovorila. Takole pravi: »Vse lažje mi je sedaj, ko sem končno po 23 letih zvedela, kje je padla moja hčerka in kje je pokopana.

Hvaležna sem vam za vse, kar ste storili, posebno, da ste mi omogočili obiskati Ilirsko Bistrico in skupno grobnico borcev NOV, med katerimi je tudi moja hčerka Ljubica. Zahvalim se vam in občinskemu odboru ZB Ilirska Bistrica. Na svidenje 4. in 5. junija 1966«!

Jože Žnidaršič (Krojačič)

Skrbi neke gospodinje

Vem, da tudi danes ne bo izbire. Mesa namreč. Po obrazih gospodinj to sklepam; kisli so, jezni in nezadovoljni. Tako včeraj, v soboto, vsak dan. Na kovinastih žeblih visijo kuhani ali nekuhani vampi, mastne »kravate« govedine za juho, dve suhi svinjski krači in nekaj drugih suhomesnatih izdelkov. Za gospodinje dokaj žalostno tihožitje.

Kdo nima rad dobre pečenke?! Meni je, na primer, zelo všeč dober zrezek in včasih mi je prav žal, da mož ne stavi z mano, kdo bo obdelal večji kos. Zadnje čase ga imam na sumu, da tega ne stori zato, ker ve, da bom prinesla domov samo meso za juho. Vsak dan

prodajalna konjskega mesa, kamor sicer nikoli ne zaidem, ker mi je konjskega mesa preko glave iz dijaških let, toda skozi izložbeno okno je videti, da so kupci lahko zadovoljni.

Tako torej prinesem včasih domov kakšen kos mesa iz »tujine«. Toda samo včasih in vsakdo nima možnosti, da kdaj pa kdaj kupi meso izven naše ljube Bistrice. V našem mestu pa je izbira takšna, kot bi »strela bubnila« v mesnice, bi rekel Bezačev Frane. Če bi nekdo posnel na magnetofonski trak vse razgovore gospodinj, ki pridejo v mesnico, bi bil posnetek za marsikoga zanimiv. Za Kmetijsko zadruogo »4. junij« na primer. Res je, da

Moj črni konj

Kdo ne pozna črnega vranca, saj kroži kot satelit po bistriških ulicah od ranega jutra do večera. To je za naše mesto neke vrste trolejbus, seveda ne za potniški, marveč za

ni kaj narobe v centralni mlekarni, dobijo naše gospodinje mleko ob določeni uri. Vremenske neprilike niso ovira za Toneta niti za vranca. Uslužbenke mlečnih restavracij,

uslužnostni embalažni promet. Tone in njegov vranec sta najbolj poznana gospodinjam in pa osebju v mlečnih restavracijah. Točno ob 7. uri je »bistri vranec« v trnovski mlečni, ob 8. uri že v drugi in točno ob 8.30 že v tretji. Povprečna brzina — 3 km na uro. Saj končno ni važna hitrica, ta je večkrat škodljiva, vendar se Tone s svojim črnim konjem karambola ne boji; bolje tako, ker počasi se daleč pride. Če

Slava, Mimica, Pepca, Marta so Tonetu za njegovo točnost zelo hvaležne. Pa tudi gospodinje so se navadile. Točno ob 8.30 se pokažejo na cesti z mrežami. Za točnost in lepo redno postrežbo želijo naše gospodinje in tudi možje, ki opravljajo gospodinjska dela, Tonetu in vrancu še mnogo srečnih dni, zdravja in do motoriziranja vsaj tako hitrost!

RAZPIS

Po sklepu upravnega odbora tovarne Lesonit dne 29. aprila 1966 razpisujemo:

8 prostih mest za vajence:

- ◆ 5 KLJUČAVNIČARJEV
- ◆ 1 STRUGARJA
- ◆ 1 KLEPARJA in
- ◆ 1 ELEKTRIČARJA ter
- ◆ 1 štipendijo za TSŠ strojni oddelek in
- ◆ 1 štipendijo na ekonomski fakulteti (zaželen moški kandidat).

Prijave oziroma prošnje s potrebnim spričevalom sprejema kadrovska služba podjetja do 31. maja 1966.

Kadrovska služba

si belim glavo s tem mesom, tako da so nazadnje postale moj »hoby« mesnice.

V Kopru se človeku kar mило stori, ko stopi v prodajalno. Sami lepi kosi teletine, rožnatordeča »bržola«, mehki zrezki, piščanci, konjsko meso in celo jagnjetina. In seveda — kot stalni gosti — Italijani pred prodajnim pultom. V Sežani in Kozini je stanje enako. Izbira velika, meso sveže in precej kupcev z one strani meje. V Ljubljani je inozemcev manj, zato pa so toliko bolj zadovoljne ljubljanske gospodinje. Vse mesnice, ki jih ni malo, so dobro založene ves teden, morda tu pa tam malo »zašepa« teletina, toda v glavnem je izbira vedno dobra. Kako je na Reki, sem se prepričala pretekli teden. Mesnici na Brajdi sta najbolj obiskani in najbolj založeni. Na glavni mestni tržnici lahko gospodinja kupi razen piščancev, teletine in ostalega mesa tudi sveže ribe vseh vrst. V ulici blizu Brajde je tudi posebna

je izvoz čudovita stvar, toda mar smo mi manj vredni kot inozemski kupci? Verjemite mi, da prav nobena gospodinja ne pride s prazno denarnico v mesnico. Pripravljen smo plačati, vsako ceno za dobro meso, kajti samo me, gospodinje, vemo, kako nas razveseli pohvala mož in otrok ob dobro pripravljenem kosilu. Po piščancih povprašujemo vsak dan, čeprav so nam perutninarske farme tako rekoč pred nosom, razen tega pa tudi posamezni podjetni občani redijo piščance za potrošnjo. S teletino je že tako, kot bi jo »kuga pobrala«.

Z nekaj besedami povedano: gospodinje smo nezadovoljne!

Ni mi sicer všeč, da nekatere gospodinje oštevajo prodajalce — mesarje, saj oni niso krivi. Odgovarjajo sicer za pravilno in hitro postrežbo, toda za oskrbo z mesom odgovarja neka komercialna služba, ki bi se morala malo zamisliti. Ni vse v devizah...

Neka gospodinja

ŠPORT

Pokal je osvojila ekipa »Topola«

1. in 2. maja je RK »Topol« organiziral pokalni rokometni turnir v počastitev praznika dela. Turnirja so se udeležila štiri domača moštva in gosti iz Reke. Turnir je potekal po sistemu vsak z vsakim.

Rezultati

1 Pečine	5:26	16:15	15:13	9:20
2 Topol	26:5	17:12	12:11	10:12
3 Borac				
(JNA)	15:16	12:17	5:0	14:16
4 Trnovo				
(JNA)	13:15	11:12	0:5	15:12
5 Leson.	20:9	12:10	16:14	12:15

Lestvica:

Topol	4	3	1	65:40	6
Lesonit	4	3	1	60:48	6
Pečine	4	2	2	45:74	4
Trnovo	4	1	3	39:45	2
Borac	4	1	3	36:49	2

Strelci: Vrčon (Topol) 27, Potočnik (Lesonit) 24.

visoko premagal goste iz Nove Gorice 33:18 (13:7) in se tako maščeval za poraz v Novi Gorici.

Igrali so za RK »TOPOL« Hrvačin, Štrukelj 4, Koren M. 7, Koren

V. 5, Vrčon 7, Rože 7, Oblak 1, Vodopivec 2, za »ŽELEZNIČARJA« pa Furlan, Vidič 8, Stakolič 2, Mevlja 1, Dornik 4, Knez 3, Bogdanič, Lozej.

OSTALI REZULTATI

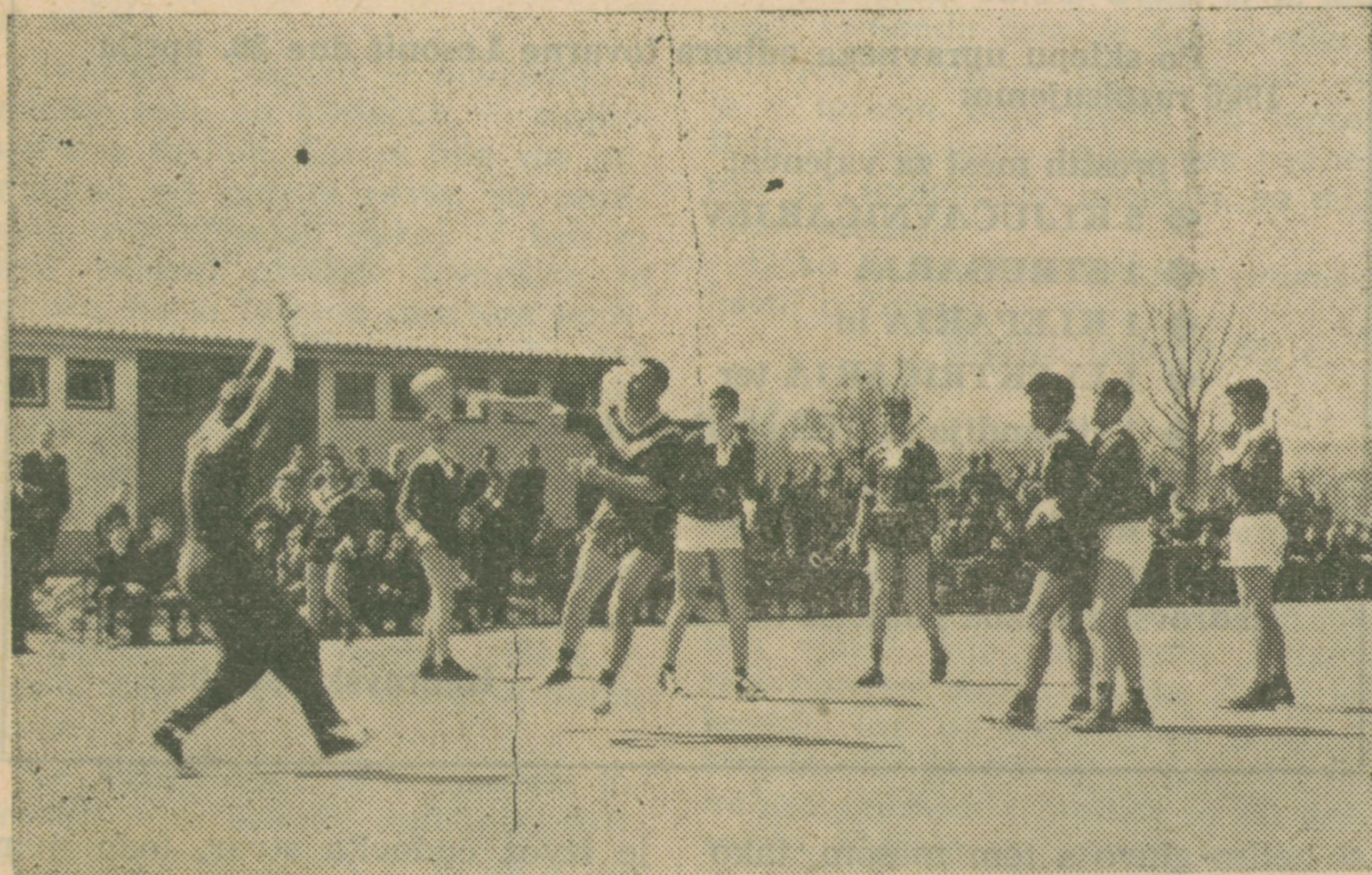
»KOPER« : »IPLAS« KOPER
48 : 25 (19 : 9)

»PARTIZAN« Dorenberg : »PARTIZAN« Dobravlje 0 : 5 b. b.

LESTVICA PO IX. KOLU

»Koper« Koper	8	7	0	1	182:112	14
»Topol« Il. Bistrica	7	5	1	1	119: 95	11
»Iplas« Koper	8	5	0	3	165:166	10
»Nova Gorica«	8	4	1	3	122:134	9
»Partizan« Dobravlje	8	3	1	4	96:115	7
»Partizan« Dorenberg	8	1	1	6	67: 95	3
»Vipava«	7	0	0	7	47: 91	0

Pari X. kola 8. V. 1966:
»Partizan« Dobravlje : »Topol«
»Nova Gorica« : »Iplas« Koper

Ekipa se je na končni vrstni red pritožila, češ da bi o končnem vrstnem redu moralo odločiti medsebojna srečanja, ne pa razlika golov.

RK »TOPOL« : »ŽELEZNIČAR«

Ilirska Bistrica 24. aprila v VIII kolu PCL je domači RK »TOPOL«

Glasilo SNEŽNIK izhaja enkrat mesečno. Izdaja ga občinski odbor SZDL Il. Bistrica — urejuje uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik J. Keuc, člani uredništva: F. Munič, M. Lavrenčič, F. Fatur, T. Guštinčič, I. Šuštar in M. Princ. Tehnični urednik: J. Novak. Tisk Kočevski tisk, Kočevje. Letna naročnina za tuzemstvo 6 ND, za inozemstvo 25 ND. Tekoči račun pri NB v Ilirski Bistrici številka: 602-141-608-96. Rokopisov in risb ne vračamo. Naklada 4.000 izvodov

Dvoje zmag za domači moštvi

Prejšnjo soboto so odigrali pomlajeni oziroma ojačeni jelšanski odbojkarji z novima igralcema (Biazico iz Postojne in Zdravkom Brozino, ki se je vrnil iz vojske) prvo tekmo v drugi slovenski odbojarski ligi. Srečali so se s prvim nasprotnikom v Kropi in ga premagali s 3 : 0. Ta zmaga je še posebno pomembna zato, ker fantje čez zimo niso nič kaj pridali trenirali.

Prvi uspeh jih je, kot vse kaže, precej opogumil in so si zadali nalogo, doseči vrste slovenskih prvoligašev.

Kako jim bo to uspelo, bi bilo težko reči, vendar za sedaj dobro kaže, saj trenirajo skoraj vsak dan. Želimo jim mnogo uspeha in upajmo, da se bodo pridružili slovenskim prvoligašem, kot je to že pred leti uspelo košarkarjem in za kar se letos pripravljajo tudi rokometarji.

V sredo, 27. aprila, so odigrali tudi naši košarkarji prvo tekmo v prvi republiški ligi na domačem terenu.

Visoka zmaga domačega moštva v tretjem kolu lige (v prvih dveh kolu iz Elektro iz Šoštanj in z Ilirijo iz Ljubljane so bili precej neuspešni) je pokazala le to, da so fantje še sposobni posegati po lovorikah, vendar je bila kljub visokemu rezultatu 74 : 48 v korist naših košarkarjev igra precej razbita in neenotna. Novi trener Potočnik se sicer trudi, vendar imam občutek, da si fantje tega ne ženejo preveč k srcu, saj ni redko, da pride na trening le 7 igralcev, kar pa onemogoča vsak redni trening.

Mnogo bolj razveseljen je bil pogled na košarkarsko igrišče dve uri pred pričetkom tekme s Triglavom iz Kranja, ko so vadili mladi pionirji. Njihov trener, Tomo Šajn, je imel z njimi polne roke dela, saj jih je bilo nad trideset. To je le še en dokaz in obenem upanje, da bodo mladi lahko kmalu zamenjali stare veterane naše košarke.

No, prav kmalu to res ne bo, bo pa.

Upajmo, da bo naslednja tekma na domačem igrišču, ki bo 15. maja z moštvo Ljubljane, prav tako uspešna za naše, istočasno pa želimo našim košarkarjem mnogo uspeha na tekmi četrtega kola z močnim Mariborom v Mariboru. Tekma bo 7. maja.

Na tekmi s Triglavom so dosegli naslednje točke: za domače: Rajko Grlj 22, Edo Lenarčič 16, Ivan Potočnik 14, Mile Šuštar 11, Zvonko Kandare 9 in Ante Čosić 2. Za goste pa: Lampret 14, Šorli 9, Klavčič 8, Zupančič 6, Preša 4, Čadež 3 in Palovšnik in Dežman po 2.

OBVESTILO

Cenjene bralce obveščamo, da se je Služba pravne pomoči preselila iz Gregorčičeve ulice v Bazoviško številka 1.

Uprava

PREKLIC

Podpisani Trebojevič Nenad izjavljam, da so izjave, ki sem jih izrekel v gostišču »Soča« v Ilirski Bistrici o Sedmak Sonji, neresnične.

PISMA BRALCEV

Kaj bo s »Snežnikom«

Med Bistričani se zadnje dni širijo govorice, da bo prenehalo izhajati glasilo »SNEŽNIK«. Kot redna bralka našega glasila sem se odločila, da pišem na uredništvo in vprašam, zakaj bo prenehal izhajati naš list.

Starejši ljudje iz naših krajev velikokrat pripovedujejo, da je bila kulturna dejavnost pred leti precej bolj živahna. Izhajalo je mladinsko glasilo, ki so ga pa Italijani kmalu prepovedali. Delovala je igralska družina, pevski zbor in podobno. S čim pa so Bistričani po tolikih letih lahko pohvalimo? Kaže, da z ukinitvijo edinega časopisa, ki piše res prav o našem kraju, o naših problemih in uspehih. Upam si trditi, da ima »SNEŽNIK« vsaka družina v našem mestu, poleg tega pa se širijo s pomočjo tega že tradicionalnega in sorazmeroma kvalitetnega glasila novice o nas v štirinajst držav ob Sredozemskem morju in preko »luže«, v Ameriko. Kako bodo novico o ukinitvi »SNEŽNIKA« sprejeli naši zamejci, ki si želijo še veliko več novic o svojem kraju in o svojih ljudeh? Ta časopis predstavlja mnogim edino vez z domovino.

Če predstavljajo razlog za ukinitve finančne težave, bo verjetno sleherni bralec pripravljen prispevati iz lastnega žepa več kot do sedaj, samo da bi »SNEŽNIK« lahko izhajal. Če pa so vmes razne druge težave, bi bilo prav, da nam ustanovitelj, to je občinski odbor SZDL pojasni, zakaj tako!

B. L.

Na zgornji sliki so interniranci italijanskega taborišča v Provincia dell Grosseto. Neka naša bralka je tedaj pošiljala v to taborišče pakete in prosi tistega, ki bi se na sliki spoznal, da sporoči svoj naslov Obč. odboru SZDL Ilirska Bistrica.

Cenjeno uredništvo!

Pošiljam vam naročnino za Snežnik, ki ga prejemam od leta 1964. Žal, da se več števil izgubi; kje je vzrok, ne vem.

Upam, da boste list obdržali. Januarska številka me je še posebno razveselila, ker so bile v njej objavljene slike iz moje rojstne vasi Bač. Zelo me veseli, da si moji vaščani služijo kruh doma in jim ni potrebno iti po svetu. Obvestite vse delavce v stolarni, da jih prav lepo pozdravlja Vincenc Tomšič in jim želi še večjih uspehov.

Še enkrat: obdržite list, ki nam vsem v tujini mnogo pomeni, obdržite ga dokler bo stal Snežnik nad nami!

Vincent Tomsich
R. 3. Cortland — Ohio

VRSNO, ROJSTNI KRAJ SIMONA GREGORČIČA

Žvenketajoči drobiž

V Bistrici neprestano krožijo razne govorice, za katere pa se redkokdaj zmenim. Toda dogodki, ki jih vidim z lastnimi očmi, se mi vedno vtisnejo

v spomin. Imenujem jih »žvenketajoči drobiž«.

— Nekaterе gospe in gospodične pridejo čudovito našminkane k zobozdravniku. Vse lepo in prav, toda jaz ne verjamem, da je tisti, ki ima opravlja z njihovimi usti (škrbinami, bolje rečeno), zelo zadovoljen.

— Naj živi slovenski jezik! Tega se zaveda tudi naš kino, saj so prevodi naslednji: Na newyorškem doku, Kronika enega (škoda da je le eden!) umora itd.

— V nekaterih balkonih sedaj na pomlad tako navdušeno zalivajo rože, da so tudi mimoidoči deležni »hladilne rose«. Žal, vsi niso navdušeni.

— Stanovalci »Soče« v Trnovem so izredno iznajdljivi. Kar skozi okna mečejo odpadke. Hitro in ekonomično! Le kje je sanitarna inšpekcija?

— Nekateri turisti z »D« ali »A« na avtomobilih pripeljejo tebi nič — meni nič pse v lokale (v hotel Zmago na primer). Natakariji ničesar ne rečejo. Tudi mrcine prinašajo devize.

— Tik pred košarkarsko tekmo s Kranjem so v parku sveže prebarvali klopi. Kako pametno! Škoda le, da ni čistilnice v Bistrici.

— V eni bistriških mlečnih restavracij ti prinesejo oranžado v steklenički, toda brez kozarca. Kar po domače!

— Nekatera dekleta in »odcvetele lepote« so se navdušile za tako kratka krila, kakršnih ne priporočajo niti najbolj smeli modni ustvarjalci. Ko se pa priklonijo... no ja, naša trikotaža je na srečo zelo napredovala.

— Otroci s Partizanskega hriba so zelo prijetna bitja. Posebno tisti, ki pred kino dvorano mečejo mimo-idočim majske hrošče za vrat. Z nečim se morajo zabavati.

ZAHVALA

Toplo in iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so sočustvovali z nami ob izgubi naše drage in nepozabne mame

BAJC IVANE,

ki nas je za vedno zapustila dne 18. aprila 1966. Najlepše se zahvaljujemo kolektivu Komunalnega podjetja, ETB Matulji, KP NOVOST — Ljubljana in vsem, ki so darovali cvetje in jo spremili na njeni zadnji poti.

Hčerki Zinka in Viktorija z družino, sinovi Janez, Franc in Anton z družinami ter sestre Mima, Jožefa in brat Jože.

Dol. Bitnja, Mala Bukovica, Prem, Ljubljana, Benetke, Rim in ZDA.

- 7., 8. ameriški VV kavbojski film: HAD BANON
- 11. madžarski zabavni CS film: LAŽNI DIPLOMAT
- 14., 15. angleški barvni zgodovinski film: TOM JONES
- 18. francoski kriminalni CS film: SKRIVNOST KABARETA
- 21., 22. ameriški barvni zabavni film: VZEMI JO, MOJA JE
- 25. ameriški kriminalni VV film: VROČA ULICA
- 28., 29. ameriški zabavni CS film: SVETIŠČE GREHA

KINO »SVOBODA«
Ilirska Bistrica

Zbiralec drobiža

Za delavski praznik

- Industrija za predelavo plastičnih mas »PLAMA« Podgrad,
- Gozdno gospodarstvo Postojna, gozdni obrat Il. Bistrica,
- Gozdno gospodarstvo Postojna, gozdni obrat Knežak,
- Lesna industrija »TOPOL«, Ilirska Bistrica,
- Tovarna lesovinskih plošč LESONIT, Ilirska Bistrica,
- Tovarna vezanih plošč in furnirja »JAVOR«, Pivka, obrat Bač,

iskreno čestita občinski

- Komunalno podjetje Ilirska Bistrica,
- Podjetje »OBRTNIK«, Ilirska Bistrica,
- Živilski kombinat »MLINOTEST«, Ajdovščina, obrat pekarna, Ilirska Bistrica,
- Prosvetni delavci, Ilirska Bistrica,

Ilirska Bistrica s svojimi

- Tovarna organskih kislin, Ilirska Bistrica,
- Avtopodjetje »TRANSPORT«, Ilirska Bistrica,
- Kmetijska zadruga »4. junij«, Ilirska Bistrica,
- Nadzorništvo proge, Ilirska Bistrica,
- ŽTP Postojna, železniška postaja, Ilirska Bistrica,
- PTT Koper, izvršna enota Ilirska Bistrica,

1. maj

- Splošno gradbeno podjetje Postojna, gradbišče Ilirska Bistrica,
- Trgovsko podjetje »ILIRIJA«, Ilirska Bistrica,
- Gostinsko podjetje »SOČA«, Ilirska Bistrica,
- Podjetje odkupnega materiala »SUROVINA« Maribor, odkupna postaja Ilirska Bistrica,

sindikalni svet

- Občinska uprava in družbeno politične organizacije Ilirska Bistrica,
- Zdravstveni delavci, Ilirska Bistrica,
- Služba družbenega knjigovodstva, ekspozitura 5221, Ilirska Bistrica,

sindikalnimi podružnicami

Vsem delovnim ljudem ilirskobistriške občine želimo, da bi dosegli še večje delovne uspehe.

DELOVNI KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

Ilirija
Ilirska Bistrica

Vsem svojim odjemalcem, prebivalcem občine in delovnim kolektivom iskrene čestitke za praznik dela — 1. maj!

Avtobusno turistično podjetje

SLAVNIK
Koper Prometni urad ILIRSKA BISTRICA

Vsem delovnim ljudem in prebivalcem občine iskrene čestitke za praznik dela — 1. maj!

Kolektiv

Komunalnega podjetja

Ilirska Bistrica

Vsem poslovnim prijateljem, prebivalcem občine in delovnim kolektivom iskrene čestitke za delavski praznik 1. maj!

KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

SOČA
KOPER

Vsem prebivalcem ilirskobistriške občine in občin, kjer ima svoje poslovalnice, delovnim kolektivom in svojim poslovnim prijateljem iskreno čestita za praznik dela — 1. maj!

PLAMA — — PODGRAD

PRIMORJE

Ajdovščina, Anhovo, Gorica, Ilirska Bistrica, Koper, Ljubljana, Domžale, Jesenice, Vipava in Miren pri Gorici.

Izvajava vsa gradbena dela visoke in nizke gradnje kvalitetno po konkurenčnih cenah.

Iskreno čestitamo vsem delovnim kolektivom in vsem delovnim ljudem za 1. maj — praznik dela!

KINO PODJETJA

Gozdnega gospodarstva

Vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem iskrene
čestitke za delavski praznik — 1. maj!

*Turistično
društvo*

iskrene čestitke za delavski praznik 1. maj!

[illegible]

K

1. maju

ČZP

Kočevski tisk

Vsem svojim poslovnim prijateljem, delovnim kolektivom in prebivalcem občine iskrene čestitke za 1. maj!

Vsem delovnim ljudem
in prebivalcem občine
čestitajo za delavski
praznik 1. maj

— OBČINSKI ODBOR ZDRUŽENJA
BORCEV NOV, REZERVNIH OFICIRJEV
IN PODOFICIRJEV TER ZVEZE VV
ILIRSKA BISTRICA.

Delovni kolektiv grosistično-detajlističnega podjetja

PRESKRBA

SEŽANA

s svojimi poslovalnicami na ilirskobistriškem področju,
Reki in Sežani

vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem iskrene čestitke za delavski praznik — 1. maj!

URARSTVO

FRANC NOVAK
ILIRSKA BISTRICA

Vsem poslovnim prijateljem,
delovnim kolektivom in prebivalcem občine iskrene čestitke za praznik dela 1. maj!

GOSTILNA »PRI DAVORJU« IN
GOSTILNA »PRI DOLGANU«
V KOSEZAH

Vsem prebivalcem občine, našim
prijateljem in obiskovalcem iskrene
prvomajske čestitke! Toplo se priporočamo!

KOVINSKA GALANTERIJA

BRASSI MARIO
JELŠANE

Vsem prebivalcem občine, svojim prijateljem in potrošnikom
mojih proizvodov iskrene čestitke za delavski praznik 1. maj!

MAJKUS ANTON
KOVINOPLASTIKA JELŠANE
STERMECKI DJURO
ŠČETKARSTVO
JELŠANE

Vsem svojim poslovnim prijateljem, prebivalcem občine in
koristnikom najinih proizvodov iskreno čestitava ob delavskem
prazniku — 1. majul

Elektro Gorica

ENOTA SEŽANA — RAJON ILIRSKA BISTRICA

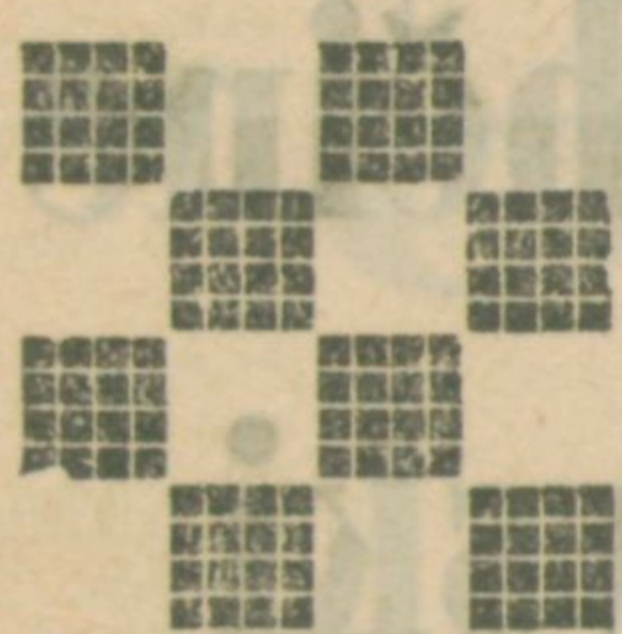
Vsem poslovnim prijateljem, delovnim kolektivom in prebivalcem občine iskrene prvomajske čestitke!

»4. junij«

Ilirska Bistrica

Vsem poslovnim prijateljem, delovnim kolektivom in prebivalcem občine iskrene čestitke za praznik dela — 1. maj!

DELOVNI KOLEKTIV SPLOŠNO GRADBENEGA PODJETJA

Gradnje

POSTOJNA — OBRAT ILIRSKA BISTRICA

Vsem delovnim kolektivom in prebivalcem občine iskrene prvomajske čestitke!

Delovni kolektiv

Tovarne organskih kislin

ILIRSKA BISTRICA

Vsem poslovnim prijateljem, delovnim kolektivom in prebivalcem občine iskrene čestitke za praznik dela — 1. maj!

Delovni kolektiv gostinskega podjetja

Soča

ILIRSKA BISTRICA s svojimi obrati:

- restavracijo Triglav, kavarno Turist,
- hotelom Zmaga in restavracijo Kolodvor

čestitajo vsem prebivalcem in obiskovalcem za praznik dela 1. maj!

DELOVNI KOLEKTIV PODJETJA

LESONIT

Ilirska Bistrica

Vsem našim odjemalcem in potrošnikom naših proizvodov, delovnim kolektivom in prebivalcem naše občine iskreno čestitamo ob Prvem maju z najboljšimi željami za čim večje delovne uspehe!